

LITURGICKÉ OZNAMY
NIŽNÝ HRABOVEC
25. februára – 03. marca 2019

Pondelok 25.02.	Náš otec svätý Taras, konštantínopolský arcibiskup.	16.⁴⁰
	† Veronika, Jozef, Ján, Anna, Mária, Jozef, Jozef z r. Špallerovej	Moleben k bl. M. D. Trékovi 17.⁰⁰
Utorok 26.02.	Náš otec svätý Porfyrios, gazský biskup.	15.³⁰
	† Kristína Kristová	Sviatosť zmierenia a pokánia 17.⁰⁰
Streda 27.02.	Náš prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita.	15.³⁰
	† Mária Zubková	Sviatosť zmierenia a pokánia 17.⁰⁰
Štvrtok 28.02.	Náš prepodobný a otec vyznávač Bazil, Prokopov spoluaskéta.	17.⁰⁰
	† z r. Lichotovej	
Zdržanlivosť od mäsa. Piatok 01.03.	Svätá prepodobná mučenica Eudokia.	16.⁴⁵
	* členov SSR a ctiteľov NSJ	Eucharistická pobožnosť 17.⁰⁰
Sobota 02.03.	Syropôstna sobota – pamiatka všetkých našich prepodobných a bohonositeľských otcov.	08.⁰⁰
	† Jiří Marek	
Nedeľa 03.03.	Syropôstna nedeľa. Svätí mučeníci Eutropios, Kleonik a Bazilisk.	10.⁰⁰
	* farské spoločenstvo	
- Sv. liturgia Hencovce - nedeľa 03.03. o 08.⁰⁰ hod. (* Jozef, Juraj)		

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
 Pre vnútornú potrebu veriacich.
 Príspevky a komentáre posielajte na:
 nizny.hrabovec@grkatpo.sk
 o. Miloš Baran: tel. číslo 0948 643 006
 Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 7
 ČÍSLO 26

TÝŽDENNÍK FARSKEHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Pohrdat'!

„Prečo teda súdiš svojho brata? A ty prečo svojim bratom pohrdáš? Ved' všetci budeme stáť pred Božou súdnou stolicou.“ (Rim 14, 10)

Každý máme asi v živote ľudí, ktorí u nás skončili. Nevážime si ich, nepriznávame sa k nim, sú nám ľahostajní. Dôvodov na to mohlo byť niekoľko. Buď sa ťažko previnili voči nám, alebo ťažko zlyhali ako ľudia, ako členovia nejakej profesie, záväzku, poslania, prípadne ťažko mravne padli. Týmito ľuďmi sme začali hlboko pohrdáť, prestali mať pre nás cenu. No človek nikdy nestráca svoju hodnotu, bez ohľadu na to, čo vykonal alebo ako sa správa. **Každý jeden človek je v očiach Božích jeho dieťaťom, a to natrvalo bez ohľadu na to, ako sa správa, a preto by sme mu mali – ak chceme byť ľuďmi lásky – až do konca života preukazovať úctu.** Človek má vždy – nech by robil čokoľvek – hodnotu. A bude ju mať do konca života. A preto si zaslúži úctu.

Dalo by sa diskutovať o tom, či úcta je darom lásky alebo spravodlivosti. Spravodlivosť je dávať iným to, čo im patrí. Láska im však dáva i to, čo im nepatrí. No nech je to akokoľvek, je isté, že každé pohrdanie iným človekom je niečím neláskavým, je hriechom proti láske a že sa vo svojom úsudku nikdy nezachováme voči svojmu blížnemu spravodlivo, keď ho aspoň trocha nemilujeme.

Pohrdáť človekom – to je ako keď sudca predvolá niekoho pred svoju súdnu stolicu a potom zlomí nad ním palicu. Sme pohrdáť človekom? Sme zlomiť nad človekom palicu úcty? Predovšetkým si musíme uvedomiť jedno: ani Boh nepohrdá nikým, pokiaľ žije na zemi. Niežeby Boh nemal oko pre to, čo je v ľuďoch zlého a hodného opovrhnutia. On, ktorý skúma srdce i ľadviny, všíma si všetko lepšie než ktorékoľvek iné oko, vidí aj pod rúchom zdanlivej spravodlivosti, ktorá je v jeho očiach iba ako „skrvavená šata“ (Iz 64,5).

„Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ (Mt 7,1) Sme obklopení mnohými ľuďmi, ktorých považujeme za zlých, padlých, zvrhlých, odsúdeniahodných. Bez jasne definovaných hraníc sa nedajú budovať zdravé vzťahy, predsa odpisovať nemôžeme nikoho, ani nikým pohrdáť alebo nad nikým lámať palicu.

Utorková ranná homília pápeža: Keď nás Boh trestá, trpí viac než my

Boh nás miluje, má citlivé srdce, nie je to akýsi abstraktný Boh ideí. Potrebujeme si od neho vyprosovať milosť plakať zoči-voči pohromám sveta, trpiacim, prenasledovaným či tým, čo umierajú vo vojnách. Dnes sa totiž bomby vrhajú tak, „akoby išlo o cukríky“. O tieto myšlienky sa podelil pápež František pri svätej omši v utorok 19. februára 2019 v Dome sv. Marty.

Svätý Otec v rannej homílii reagoval na liturgické čítanie z knihy Genezis o potope sveta (Gn 6,5-8;7,1-5.10). Pripomenul, že aj dnešný svet postihujú pohromy, ako napríklad utrpenie hladujúcich či osirelých detí, tých najslabších ľudí či chudobných, na ktorých účet idú radovánky sveta. Pápež zároveň vyzval k tomu, aby sa naše srdce pripodobnilo srdcu Boha, ktoré je schopné sa nahnevať, zarmútiť, ale predovšetkým byť bratským k bratom a otcovským k deťom, je to srdce ľudské i božské zároveň.

Petrov nástupca upozornil na Božiu bolesť pri pohľade na zlomyseľnosť ľudí v časoch Noema. Rovnako i na ľútosť Boha, že ľudí vôbec stvoril, a to až tak, že mal zámer vyhubiť ich z povrchu zeme. Je to Boh, ktorý má city, „nie je to akýsi abstraktný Boh“ ideí, ale Boh, ktorý trpí. „A toto je tajomstvom Pána“, zdôraznil Svätý Otec: „Božie city – city Boha Otca, ktorý nás miluje, a láska je predsa vzťah. Je však schopný sa rozhnevať, rozhorčiť sa. Je to Ježiš, ktorý prichádza a dáva za nás svoj život, trpiac vo svojom srdci... Náš Boh má city. Náš Boh nás miluje srdcom, nie prostredníctvom ideí, miluje nás srdcom. Keď nám prejavuje nežnosť, prejavuje ju srdcom. A keď nás ako dobrý otec trestá, trestá nás so srdcom, trpí viac než my.“ Ide o „vzťah od srdca k srdcu, dieťaťa k otcovi, ktorý sa otvára. A ak je on schopný zarmútiť sa v srdci, aj my budeme schopní zarmútiť sa pred ním“, skonštatoval pápež. „Toto nie je sentimentalizmus, toto je pravda“, zdôraznil Svätý Otec. Ako vysvetlil, dnešné časy nie sú iné než tie pri potope sveta; sú tu problémy, pohromy sveta, chudobní, deti, hladujúci, prenasledovaní, mučení, „ľudia umierajúci vo vojnách, pretože bomby sa dnes vrhajú akoby išlo o cukríky“, upozornil pápež.

Ako povedal Svätý Otec, treba si vyprosovať milosť mať „také srdce, aké má Boh, mať srdce, ktoré by pripomínalo srdce Boha, srdce brata voči bratom, otca voči deťom, syna voči rodičom.“

(Porov.: <https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocioklanku=20190219024>)

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

